

vet bravt, og at de redelig have gengældt Hug med Hug. Der er i alt dette kun en Ting jeg savner. Jeg savner et Ord, der kunde virke samlende, forsonende. Jeg savner et Ord, der vidnede om den Erkendelse, at en Politik, der virkelig skulde føre os ind til noget nyt og bedre, maatte være en Politik, der lagde an paa at være et Folks, ikke et Partis, og at de Beje, ad hvilke en ny Tid maa føres frem, ere ikke Parti-interessernes trogede Biveje, men den fælles, brede Landevej, hvor der er lige Ret og lige Blads for alle. Naar det ærede Medlem gaar hjem efter Mødet i Dag, og naar han har spist sin Middag og sidder i Sofahjørnet og røger sin Cigar, vil jeg bede ham skænke disse mine Ord en lille Plads i hans Slumringstanker; maaste han da i sit stille Sind vil tilstaa for sig selv, at de ikke have været uden Grund.

Til det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds (Neergaard), til hvem de foregaaende Bemærkninger i det væsentlige ogsaa ere henvendte, da hans Stilling jo er den samme, har jeg særlig at gøre en Bemærkning endnu. Han takkede mig forleden Dag ironisk, fordi jeg havde udtalt, at der ikke fra hans og hans Partis Side er stet noget Salg af Grundloven, nogen Udlevering af Folketingets forfatningsmæssige Ret. Han syntes næsten at søle sig fornærmet ved, at jeg kunde finde Anledning til at sige dette. Det forekommer mig alligevel, at denne, hvad skal jeg sige, Overlegenhed eller Dmtaalighed fra det ærede Medlems Side er noget umotiveret. Han er dog ikke ukendt med, at ikke blot enkelte, men særdeles mange af Forligets Modstandere have den Opfattelse, at der er stet et Forræderi, en Præsigiven af Grundloven, en Underkastelse under Modstandernes Opfattelse eller Benyttelse af Grundloven. Det forekommer mig heller ikke, at der hørte stor Stærpsindighed til at forstaa, at mine Udtalelser havde ikke den Hensigt at være opmuntrende eller komplimenterende for det ærede Medlem eller hans Parti, men at de vare rettede til mine egne nærmere eller fjernere Meningsfæller. Jeg udtalte, at en Opfattelse som den nævnte er ikke rigtig, og jeg tilføjede, at det er heller ikke klogt at fremsætte den, fordi, hvis den var rigtig, vilde det medføre Konsekvenser, der vilde være ikke mindst generende netop for Forligets Modstandere. Det kan imidlertid kun glæde mig, at det ærede Medlems Samvittighed er saa ren eller saa om, at han ikke en Gang kan taale at nogen siger, at han ikke har gjort det, som han bestræbes for. Jeg vil kun tilføje, selv med Fare for at vække hans Mishag, at jeg glæder mig

endnu mere ved at turde hengive mig til det Haab, at jeg ogsaa ved denne Rigsdagssamlingss Slutning vil kunne gentage mine Ord.

Brausen: Der findes paa Finansloven paa § 23 en Bevilling paa 10,000 Kr. som den højtærede Marineminister har ønsket, og som angaar Egnens Fyrrens Flytning ved Indsejlingen til Limfjorden. Det er en Bevilling, jeg meget vil anbefale til det høje Tings Velvilje og det vordende Finansudvalgs Opmærksomhed. Jeg føler saa meget mere Anledning til at anbefale denne Bevilling, som jeg i Lordags fra en æret Kollega (N. S. Jensen) Side her i Salen hørte en Kritik over en anden foreslaaet Fyrbevilling, nemlig en i hans Valgkreds, som angaar Fyret paa Hammeren paa Bornholm. Jeg er da bleven bange for, at man skulde tro, at lignende Forhold kunde være til Stede ved Limfjorden, paa den Maade nemlig, at heller ikke jeg ønskede denne Bevilling for min Kreds og de omliggende interesserede Egnens Vedkommende. Forholdet er i Virkeligheden tværtimod det, at man i højeste Grad ønsker denne Forandring af Fyrrene ved Indløbet til Limfjorden og meget paastikker den højtærede Ministers Forslag i den Retning. Nogle saa Ord om denne Sag ville ogsaa vise, hvor vigtig Forandringen i Virkeligheden maa være for de paagældende store Interesser paa det Sted. De nuværende Fyr, sete over et, betegnede Fyrlinien for den gamle Indsejling til Limfjorden, den, som gjaldt indtil 1883 og endnu gælder for mindre Skibes Vedkommende, men i det paagældende Aar er der gravet en Kende over Hals Barre i en Længde af 3,500 Fod og i en Bredde af 300 Fod, som tillader Skibe med 16—17 Fods Dybgaende at gaa ind i Limfjorden, medens den gamle Indsejling kun tillod Skibe af 10 Fods Dybgaende at gaa derind. Denne Kende blev anbragt i en noget sydligere Linie end den, der svarer til den Fyrlinie, som Fyrrene angive, saaledes at Sejladsen for større Skibe ind i Limfjorden i Virkeligheden ikke er mulig nu med Sikkerhed om Natten, fordi der savnes vejledende Fyr. Om Dagen er Kenden betegnet ved tvende Varder, som i enkelte Tilfælde kunne behænges med Lanterner, naar man ved, at et større Skib ønsker at gaa ind om Natten; i alt Fald er det meget ofte Tilfældet, at Skibene maa ligge Natten over i aaben Sø for at afvente Dagens Frembrud og Løbsernes Ankomst, for at de kunne faa lodset Skibene ind. Naar man nu samtidig vil lægge Mærke til, at det er en Trafik, der drejer sig om 4000 Skibe, hvoraf 1000 Damp-